

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715213938
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8715213938.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovéj a JUDr. Karola Krochtu, v spore žalobkyne G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, V. L., zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Anton Hencovský & spol., Františkánska 3, Košice, proti žalovanej KOMUNÁLNA poisťovňa, a. s., so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpená Mgr. Daliborom Tverďákom, advokátom, Krmanova 1, Košice, o náhradu škody 25.740,- eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 17C 473/2015-86 zo dňa 4.10.2016 takto

rozhodol:

Mení uznesenie prvoinštančného súdu vo výroku o trovách konania tak, že priznáva náhradu trov konania žalovanej v rozsahu 30,66 % voči žalobkyni.

Priznáva žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd konanie zastavil. Náhradu trov konania žalobkyni a žalovanej nepriznal.

Prvoinštančný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa žalobou, ktorú podala dňa 8.12.2015 žiadala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 25.700 eur s prísl. Pred otvorením pojednávania žalobkyňa žalobu zobrala späť dňa 19.9.2016. Prvoinštančný súd podľa ustanovenia § 144 a § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku konanie zastavil.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 156 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď strany náhradu trov konania neuplatnili.

2. Proti tomuto uzneseniu a to proti výroku o trovách konania, v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Namietala, že so závermi prvoinštančného súdu sa nestotožňuje a prvoinštančný súd nerozhodol o trovách konania v súlade s aktuálne platnou právnou úpravou. V danom prípade sa o nároku na náhradu trov konania rozhoduje aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí podľa ust. § 262 ods. 1 CSP. Teda prvoinštančný súd je povinný rozhodnúť o náhrade trov konania aj bez návrhu, pričom žalovaná si náhradu trov konania dokonca v minulosti v podaní z 3.10.2016 uplatnila. Žalobkyňa návrhom na začatie konania si pôvodne uplatňovala sumu 25.700 eur s prísl. Žalovaná likvidovala túto poisťovňu a poskytla žalobkyni poisťné plnenie v sume 8.924 eur. Po poskytnutí tohto plnenia žalobkyňa čiastočným späťvzatím žaloby zo dňa 25.4.2016 zobrala v tejto časti svoj návrh späť. Naďalej si však uplatňovala sumu 16.816 eur. Následne žalobkyňa dňa 19.9.2016 zobrala žalobu späť bez toho, aby späťvzatie akýmkoľvek spôsobom žalovaná procesne zavinila. Preto žaloba žalobkyne bola podaná predčasne pred ukončením šetrenia poisťnej udalosti a v časti 16.816 eur zjavne nedôvodná. Preto žalobca má právo na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP. Poukázala ďalej na to, že miera úspechu žalobkyne predstavuje 34,67 %, miera úspechu žalovanej 65,33 % a tak konečná miera úspechu žalovanej vo veci predstavuje 30,66 %. Preto navrhla,

aby odvolací súd zmenil uznesenie prvoinštančného súdu tak, že zaviazal žalobkyňu na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 30,66 %.

3. Odvolanie bolo doručené žalobkyňi. Písomné stanovisko k odvolaniu nezaujala.

4. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich u ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý výrok uznesenia prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania nie je v súlade so zákonom a súdnou praxou.

Preto odvolací súd napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky pre potvrdenie ani pre jeho zrušenie.

5. V súlade s novým procesným predpisom platí pre rozhodovanie o náhrade trov konania ust. § 255 ods. 1 CSP. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Z obsahu citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v Civilnom sporovom konaní na rozdiel od predchádzajúceho obdobia, kedy bolo rozhodované o trovách konania podľa Občianskeho súdneho poriadku, platí zásada oficiality, teda súd z úradnej povinnosti musí aj bez návrhu rozhodnúť o trovách sporových strán (na rozdiel o mimosporového konania, kde platí zásada návrhová).

V zmysle citovaných zákonných ustanovení je preto postup prvoinštančného súdu, ktorý trovky konania žalobkyňi ani žalovanej nepriznal preto, že si náhradu trov konania neuplatnili, nie v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP.

Zásadne v civilnom sporovom konaní je potrebné o nároku na náhradu trov konania vždy rozhodnúť. O tom, ako sa rozhoduje o nároku na náhradu trov konania, hovorí ust. § 255, § 256 a § 257 CSP. Je možné citované zákonné ustanovenia aplikovať aj s poukazom na spôsob vývoja sporu v závislosti od určitého štádia konania rozdielne.

V prejednávanej veci predmetom sporu bol nárok na zaplatenie 25.740 eur s prísl. V priebehu konania po podaní žaloby došlo k čiastočnej úhrade sumy 8.924 eur v prospech žalobkyne. Tu je možné vzhľadom na to, že ďalej prebiehalo konanie o 16.816 eur, na toto štádium konania aplikovať rozhodovanie o trovách konania podľa § 255 ods. 2 CSP, kde je potrebné do tohto momentu čiastočne náhradu trov konania pomerne rozdeliť medzi žalobkyňu a žalovanú, kedy úspech žalobkyne bol v rozsahu 8.924 eur. V ďalšom štádiu konania došlo k úplnému späťvzatiu žaloby zo strany žalobkyne, ktorá bez bližšieho vysvetlenia zobrala v celom rozsahu žalobu o 16.816 eur s prísl. späť. V tomto štádiu konania je potrebné aplikovať ust. § 256 ods. 1 CSP a zavinenie zastavenia konania priznať na ťarchu žalobkyne, teda v rozsahu sumy 16.816 eur z titulu uplatnenej istiny je potrebné náhradu trov konania uvažovať v prospech žalovanej. Pri kombinácii ust. § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP vychádza, že úspešnosť, resp. konečná miera úspechu predstavuje úspech žalovanej v rozsahu 30,66 %. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 388 CSP zmenil a priznal náhradu trov konania v rozsahu 30,66 % žalovanej voči žalobkyňi.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP s použitím ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanej ako úspešnej účastníčke odvolacieho konania náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobkyňi.

Aj o týchto trovách konania rozhodne prvoinštančný súd podľa § 262 ods. 2 CSP.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.